

Список використаних джерел:

1. Волохова І. С. Місцеві фінанси та перспективи поглиблення фінансової децентралізації в Україні: монографія. Одеса: Атлант, 2014. 462 с. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/3983?locale=en>.
2. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19#Text>.
3. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#Text>.
4. Податковий кодекс України: Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. Законодавство України: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
5. Бюджетна децентралізація: головні виклики та досягнення. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/12661>.

Максимов О. М.,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Косяченко К. Е.,
доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОДВІЙНЕ ОПОДАТКУВАННЯ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА ШЛЯХИ УНИКНЕННЯ

У нашому світі фундаментальним є те, що у випадках коли виникають певного типу проблеми, людство знаходить шляхи їх вирішення. У конкретно цьому випадку треба дослідити проблему та шляхи подолання такого явища як - подвійне оподаткування, оскільки в будь-який час податки, це є спосіб заробітку державою грошей на її розвиток, однак у наш час міжнародне подвійне оподаткування є таким, що уповільнює значне поширення міжнародної економічної діяльності, інвестування із закордону.

Станом на сьогодні економічна модель, що сприяє налагодженню добробуту країни незалежно від її економічного розвитку в багатьох випадках залежить від кількості інвестицій, які допомагають і розвивають економіку. Саме з цих причин в вирішенні проблеми подвійного оподаткування зацікавленні не тільки платники податку, а і держава. До того ж, податкові навантаження на юридичних і фізичних осіб, які діють у сфері міжнародних-економічних відносин, без факту усунення подвійного оподаткування в мить може досягти рівня, що участь у такому міжнародному розподілі праці, буде просто не виправданою.

Першим в історії кейсом шляху до вирішення проблеми подвійного оподаткування була угода між Бельгією та Францією у 1843 році, та між Бельгією і Голландією у 1845 році. Після цих договорів, наступним етапом робіт було виконано здебільшого від керівництвом Ліги Націй, що набула досить широких масштабів. Вже в 1928 році була розроблена перша модель двосторонньої конвенції про усунення подвійного оподаткування, що згодом отримала своє «оновлення» у Мехіко 1943 року і 1946 році у Лондоні. А згодом Рада ЄЕС прийняла резолюцію, в якій було надано перші рекомендації щодо усунення подвійного оподаткування [1, с. 576].

Під поняттям подвійного оподаткування прийнято розуміти обкладання одного податкового об'єкта або окремого платника тим самим, або аналогічним податком на один податковий період.

На початку незалежності нашої держави, основним документом регулювання податкових відносин був Закон України «Про систему оподаткування» від 18 лютого 1997 року. У свій час даний закон регулював питання пов'язані з регулюванням усунення подвійного оподаткування шляхом врахування сум доходу отриманих за кордоном зараховувалися до загальних сум доходу, що підлягає оподаткуванню в Україні і враховувалося при визначенні розміру податку, однак розмір таких зарахованих сум не може перевищувати суму податку, що підлягає сплаті в Україні. Все це, функціонувало в разі отримання письмого підтвердження податкового органу іноземної держави про факт сплати податку, та наявність міжнародного договору про усунення від подвійного оподаткування [2, с. 219].

Наразі, можна дійсно стверджувати, що український уряд гарно попрацював над питанням уникнення подвійного оподаткування, і за роки української незалежності було укладено 52 конвенції, 21 угода про уникнення подвійного оподаткування між Урядом України, та Урядами інших країн, зокрема серед яких: Польща, Іспанія, Японія, Сполучене Королівство Великобританії і Північної Ірландії, Канада, Федеративною Республікою Німеччина, Китайською Народною Республікою, та іншими партнерами в сфері уникнення подвійного оподаткування [4].

Взагалі, щодо видів подвійного оподаткування, то тут можна виділити кілька наступних видів: внутрішнє, яке поділяється на вертикальне (сплата аналогічного податку на місцевому та державному рівні як у Швейцарії) та горизонтальне та зовнішнє. Зовнішнім оподаткуванням вважається момент коли зіштовхуються національні законодавства у визначенні об'єкта оподаткування чи платника, розглядаючи його як зобов'язану особу за аналогією законодавства держави [2, с. 221].

Серед шляхів усунення подвійного оподаткування, виділяються всього 2, серед яких: односторонній – л зміна в національному законодавстві; двосторонній – шляхом укладення міжнародних угод, яких наразі Урядом України укладено 73. Щодо методів усунення подвійного оподаткування яких існує багато, використовують близько п'яти, однак може існувати

більше, оскільки кожне законодавство не ідеальне, і завжди можна знайти шлях його обійти. Тож серед таких методів можна виділити: відрахування, коли сторенок обкладають податком, але не більше рівня податку в країні з меншим розміром податку; звільнення – право на оподаткування певного виду доходу, що належить до одній з договірних сторін; кредит – зовнішній податковий кредит; знижка – податок, сплачений за кордоном, як витрата на які зменшується сума доходів, що підлягає оподаткуванню.

Таким чином, було розглянуто питання подвійного оподаткування осіб, та слід зазначити, що наразі в умовах повномасштабної війни російської федерації проти українського народу питання подвійного оподаткування для громадян України, що тимчасово змінили своє місце проживання є дуже актуальним, і не зважаючи на певну кількість угод про уникнення подвійного оподаткування громадяни України стикаються з цим і мають деякі проблеми.

Для прикладу треба звернути увагу на Конвенцію між Урядом України і Урядом Республіки Польща про уникнення подвійного оподаткування доходів майна та попередження податкових ухилень. Конвенція була підписана 12 січня 1993 року, та набула чинності 11 березня 1994 року. В цілому ця конвенція надає роз'яснення щодо правового статусу об'єктів оподаткування та регулює питання оподаткування в дуже багатьох напрямках, а саме: доходи від нерухомого майна; прибуток від комерційної діяльності; міжнародний транспорт; асоційовані підприємства; дивіденди; роялті; доходи від відчужування майна; незалежні особисті послуги; залежні особисті послуги; директорський гонорар; артисти і спортсмени; пенсії; державна служба; студенти; інші доходи; професори, і науково-дослідницькі працівники. Все з переліченого прописано у вказаній вище конвенції, і слід зазначити, що це єдиний документ в сфері уникнення подвійного оподаткування між Україною та Республікою Польща. Наразі в Уряді України та профільних комітетах Верховної Ради України йде робота з приводу укладення деяких умов для громадян України, що надасть більшу свободу в сфері подвійного оподаткування. Слід зазначити, що загалом вирішення цих питань у близькому майбутньому не очікується, оскільки з зазначення Данила Гетьманцева не відповідає європейському законодавству, та треба слідкувати в напрямку розробки алгоритму на рівні Організації економічного співробітництва та розвитку. Також, Кабінет Міністрів України готує певні звернення в яких просить не визначати українців своїми податковими резидентами посилаючись на «ковідний прецедент». Наразі, на такі поступки для українських біженців пішли Литва та Ірландія.

У висновку, слід зазначити, що тема подвійного оподаткування досліджена не в достатніх масштабах, оскільки в час коли кожна держава залежить від певних міжнародних інвестицій і коли момент більшого оподаткування працює не як приваблююча риса для приймаючої сторони інвестицій. Тому питання подвійного оподаткування треба вирішувати не тільки шляхом укладення певних міжнародних договорів, а також і певним спрощенням національного податкового законодавства.

Список використаних джерел:

1. Городніченко Ю. В. Подвійне оподаткування його сутність та методи усунення. Мукачівський державний університет. С. 574-577. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/10_ukr/99.pdf.
2. Кучерявенко М. П. Податкове право: підручник. Київ, 2004. С. 208-220.
3. Конвенція між Урядом України і Урядом Республіки Польща про уникнення подвійного оподаткування доходів майна та попередження податкових ухилень. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616_168#o165.
4. Чинні двосторонні міжурядові угоди (конвенції) про уникнення подвійного оподаткування. Державна податкова служба України. URL: <https://tax.gov.ua/diyalnist-mijnarodne-/chinni-dvostoronni-mijuryadovi-ugodi--konventsii--pro-uniknennya-podviynog/>

Морозова В. Ю.,

курсант

Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Нагорна О. О.,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
старший лейтенант поліції

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ

На даний момент банківська сфера в Україні недостатньо розвинена. Особливо гостро постає питання правового регулювання даної сфери, оскільки мала кількість нормативно-правових документів регламентують відносини у правовому полі кредитних організацій [2].

Варто зазначити, що Урядом робляться кроки щодо вирішення проблем, що стоять. Далі розглянемо, які проблеми існують, як вони вирішуються, а також можливі шляхи та перспективи у правовій сфері на банківському полі.

У програмних документах НБ зазначається, що від ступеня стабільності та ефективності роботи системи фінансового посередництва залежать успіхи грошово-кредитної політики у зниженні інфляції, підтримці стабільних цін, а також загальної макроекономічної рівноваги [1].

Наразі законодавство та нормативні акти, що регулюють відносини в банківській сфері, не відповідають сучасним потребам економіки в повному обсязі.